

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Стојан Марковић, Вишња Аранђеловић, Ивана Стјеља, Златко Чобовић, Љиљана Смајловић, Невена Кривокапић, Вукашин Обрадовић, Владо Мареш, Вера Дидановић, Драган Ђорђевић и Жељко Бодрожић, на седници одржаној 28.2.2019. године, већином гласова, изриче

ЈАВНУ ОПОМЕНУ

Текстом “Биоскоп Вождовац – место од јавног значаја или упориште политичког ургирања и личних интереса”, објављеним 22.ноцембра 2017. године, портал Центар за истраживање корупције **прекршио је тачку 3 Одељка В (Новинарска пажња) Кодекса новинара Србије**, по којој је прећуткивање чињеница које могу битно да утичу на став јавности о неком догађају једнако њиховом намерном искривљивању или изношењу лажи,

Необјављивањем одговора на тај текст **прекршена је и тачка 6 Одељка ИВ (Одговорност новинара)**, по којој новинар мора да негује етику и културу јавне речи, поштује право на одговор, извињење и исправку и дужан је да благовремено објави одговарајућу исправку.

Одлука Комисије биће објављена на сајту Савета за штампу (www.savetzastampu.rs) и доступна јавности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предузеће “Корни” и његов власник Милан Копривица поднели су, преко адвоката, жалбу Савету за штампу, сматрајући да су спорним текстом прекршене одредбе Кодекса из поглавља Истинитост извештавања и Новинарска пажња, и то тиме што је аутор текста изнео неистините тврдње којима се инсинуира да је подносилац жалбе нелегално стекао права на катастарској парцели поред биоскопа “Вождовац”. У жалби је, између осталог, наведено и да подносилац жалбе пре објављивања текста није контактиран и није му пружена прилика да изнесе свој став. Такође, истакнуто је и да особа која је извор информација, у тексту означена као представник 16.000 грађана, заправо неко ко има лични интерес, јер жели да спорну парцелу припоји својој.

У одговору на жалбу Катарина Стаматовић, законски заступник ЦИК-а, нагласила је да се текст уопште не бави фирмом “Корни”, већ радом државних органа и њиховим чињењем или нечињењем. Она је навела да су имали више извора, углавном државних органа који су контактирани официјелним путем, те да никако нису успели да ступе у контакт са Копривицом или неким другим из предузећа, као и да нису успели да дођу до било каквих података о те пословима фирме, која за нешто више од 27 година постојања нема регистрован промет. Додала је и да је индикативно да је жалба Савету поднета више од годину дана након објављивања текста, али да су, као новинари који професионално раде свој посао, спремни да објаве доказе којима ће подносилац жалбе демантовати наводе из текста, уколико их има.

Након тога, ЦИК је обавио разговор са Миланом Корицом, али он, назадовољан садржајем тог текста, није пристао да буде објављен, па му је редакција потом понудила објављивање одговора на текст. Одговор није објављен јер се, по објашњењу уреднице, “њиме јасно ниподаштава рад ЦИК-а, његових сарадника, образовање и стручност аутора доводи у питање и даје одговор на интервју који Корица притом није дозволио да се објави и то бавећи се унижавањем рада ЦИК-а, а не искључиво чињеницама у тексту које сматра за спорне и чак не износећи ниједан доказ о томе да је управо тај текст споран или било која појединачна чињеница.” Она је изразила сумњу да је заправо једини циљ подносиоца жалбе био да се текст уклони са портала и да је непрекидно инсистирао само на томе.

Чланови Комисија за жалбе су истакли да је у њиховој надлежности искључиво да утврде да ли је портал поступио у складу са Кодексом новинара Србије, не улазећи у суштину имовинско-правног спора у вези са катастарском парцелом. Комисија се стога није бавила утврђивањем истинитости навода у вези са тим питањем, већ искључиво тиме да ли су поштовани етички стандарди професије.

Комисија сматра да је тема којим се ЦИК бавио важна и да је о томе требало писати, али да су том приликом направљени пропусти. Најпре, из текста је изостављена битна информација која може да утиче на разумевање догађаја - да главни саговорник, који заступа грађане, има у томе лични интерес. Чланови Комисије верују да текст ни на који начин не би изгубио на значају и веродостојности, тим пре што поткрепљен документима, да је читаоцима предочена та информација. Њеним прикривањем, међутим, јавност је ускраћена за податак који може утицати на другачије виђење проблема. Тиме је, по мишљењу Комисије за жалбе, прекршена тачка Кодекса по којој је прећуткивању битних чињеница једнако њиховом намерном искривљавању.

Такође, већина чланова Комисије закључила је да је портал морао да пружи могућност Милану Корици да саопшти своје ставове, односно да објави одговор који је послао, јер се у њему наводе чињенице које осветљавају случај са другог аспекта. Комисија сматра да је редакција имала обавезу да објави бар оне делове одговора којима се оповргавају наводи из текста, када подносилац жалбе већ није имао могућност да пре објављивања текста саопшти своје ставове.

Због свега тога, Комисија је са девет гласова “за” и два „против“ одлучила да Центру за истраживање корупције – ЦИК изрекне јавну опомену због кршења Кодекса новинара Србије.

Београд,
Председавајући
Стојан Марковић

28.2.2019.